

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 606/2013

av den 12 juni 2013

om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 81.2 a, e och f,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Unionen har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där den fria rörligheten för personer säkerställs och möjligheten till rättslig prövning underlättas, särskilt genom principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden av rättsliga myndigheter på det civilrättsliga området. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande verkningar, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl.

(2) I artikel 81.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget) föreskrivs det att det rättsliga samarbetet i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden.

(3) I ett gemensamt rättsligt område utan inre gränser är det väsentligt att det finns bestämmelser för att säkerställa ett snabbt och enkelt erkännande och, om tillämpligt, verkställighet i en annan medlemsstat av skyddsåtgärder som har meddelats i en medlemsstat för att säkerställa att det skydd som ges en fysisk person i en medlemsstat bibehålls och fortsätter att gälla i varje annan medlemsstat till vilken denna person reser eller flyttar. Det bör säkerställas att unionsmedborgares legitima utövande av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 21 i EUF-fördraget inte leder till att de förlorar detta skydd.

(4) Ömsesidigt förtroende vid rättskipning i unionen och målet att säkerställa att skyddsåtgärder snabbare och billigare ska kunna cirkulera i unionen motiverar principen enligt vilken skyddsåtgärder som har meddelats i en medlemsstat erkänns i alla andra medlemsstater utan att några särskilda förfaranden behövs. Följaktligen bör en skyddsåtgärd som har meddelats i en medlemsstat (nedan kallad *ursprungsmedlemsstaten*) behandlas som om den hade meddelats i den medlemsstaten där erkännandet begärs (nedan kallad *den anmodade medlemsstaten*).

(5) För att uppnå målet om fri rörlighet av skyddsåtgärder i hela unionen är det nödvändigt och lämpligt att bestämmelserna om erkännande och, om tillämpligt, verkställighet av skyddsåtgärder fastställs i en unionsrättsakt som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

(6) Denna förordning bör tillämpas på skyddsåtgärder som har meddelats i syfte att skydda en person när det föreligger allvarliga skäl för att anse att denna persons liv, fysiska eller psykiska integritet, personliga frihet, säkerhet eller sexuella integritet är utsatt för fara, däribland för att förhindra varje form av könsbaserat våld eller våld i nära relationer som exempelvis fysiskt våld, trakasserier, sexuella övergrepp, förföljelse, hotelser eller andra former av indirekt tvång. Det är viktigt att understryka att denna förordning är tillämplig på alla offer, oavsett om de är offer för könsbaserat våld eller inte.

(7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem ⁽³⁾ säkerställer att brottsoffer får den information och det stöd som behövs.

⁽¹⁾ EUT C 113, 18.4.2012, s. 56.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 maj 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2013.

⁽³⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

- (8) Denna förordning kompletterar direktiv 2012/29/EU. Det faktum att en person är föremål för en skyddsåtgärd som har meddelats i civilrättsliga frågor utesluter inte nödvändigtvis att personen kan definieras som brottsoffer enligt det direktivet.
- (9) Tillämpningsområdet för denna förordning ingår i det civilrättsliga samarbetet i den mening som avses i artikel 81 i EUF-fördraget. Denna förordning är endast tillämplig på skyddsåtgärder som har meddelats i civilrättsliga frågor. Skyddsåtgärder som har meddelats i straffrättsliga frågor omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EU av den 13 december 2011 om den europeiska skyddsordern⁽¹⁾.
- (10) Begreppet civilrättsliga frågor bör ges en självständig tolkning, i enlighet med unionsrättens principer. För bedömningen av om en skyddsåtgärd är civilrättslig är det inte avgörande om det är en civilrättslig, administrativ eller straffrättslig myndighet som meddelat skyddsåtgärden.
- (11) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar⁽²⁾ (nedan kallad *Bryssel II-förordningen*). Beslut som fattas enligt Bryssel II-förordningen bör även fortsättningsvis erkännas och verkställas enligt den förordningen.
- (12) Denna förordning tar hänsyn till medlemsstaternas olika rättstraditioner och påverkar inte de nationella systemen för beslut om skyddsåtgärder. Denna förordning innebär ingen skyldighet för medlemsstaterna att ändra sina nationella system så att skyddsåtgärder kan meddelas i civilrättsliga frågor för att tillämpa denna förordning eller att införa skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor för tillämpningen av denna förordning.
- (13) För att ta hänsyn till de olika typer av myndigheter som meddelar skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor i medlemsstaterna, och till skillnad från vad som är fallet inom andra områden för rättsligt samarbete, ska denna förordning gälla beslut från både rättsliga och administrativa myndigheter, under förutsättning att det beträffande de senare erbjuda garantier framför allt vad gäller sin opartiskhet och parternas rätt till rättslig överprövning. Under inga omständigheter bör polismyndigheter betraktas som utfärdande myndigheter i den mening som avses i denna förordning.
- (14) På grundval av principen om ömsesidigt erkännande bör skyddsåtgärder som meddelats i civilrättsliga frågor i ursprungsmedlemsstaten erkännas som skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor enligt denna förordning i den anmodande medlemsstaten.
- (15) I enlighet med principen om ömsesidigt erkännande motsvarar erkännandet skyddsåtgärdens varaktighet. Med hänsyn till skillnaderna mellan olika skyddsåtgärder enligt medlemsstaternas lagstiftning, särskilt när det gäller deras varaktighet, och det faktum att denna förordning i regel kommer att tillämpas i brådskande situationer, bör emellertid verkan av erkännandet enligt denna förordning som ett undantag begränsas till en period på tolv månader från och med utfärdandet av det intyg som föreskrivs i denna förordning, oavsett om skyddsåtgärden i sig har längre varaktighet (oberoende av om åtgärden är tillfällig, tidsbegränsad eller gäller på obestämd tid).
- (16) I fall då skyddsåtgärdens varaktighet överstiger tolv månader bör inte begränsningen av erkännandets verkan enligt denna förordning inverka på den skyddade personens rättighet att återropa skyddsåtgärden enligt en annan tillgänglig unionsrättsakt som föreskriver erkännande eller att ansöka om nationella skyddsåtgärder i den anmodande medlemsstaten.
- (17) Begränsningen av erkännandets verkan utgör ett undantag på grund av den särskilda arten av denna förordnings syfte, och bör inte tjäna som prejudikat för andra instrument på privaträttens område.
- (18) Denna förordning bör endast behandla erkännande av den skyldighet som åläggs genom en skyddsåtgärd. Den bör inte reglera förfarandena för genomförande eller verkställighet av skyddsåtgärden och omfattar inte heller eventuella sanktioner som kan komma att åläggas vid överträdelse, i den anmodande medlemsstaten, av den skyldighet som meddelas genom skyddsåtgärden. Dessa frågor bör överlåtas åt lagstiftningen i den medlemsstaten. I enlighet med unionsrättens allmänna principer, och i synnerhet principen om ömsesidigt erkännande, måste medlemsstaterna dock se till att skyddsåtgärder som erkänns enligt denna förordning kan få effekt i den anmodande medlemsstaten.

(1) EUT L 338, 21.12.2011, s. 2.

(2) EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

- (19) Skyddsåtgärder som omfattas av denna förordning bör ge skydd åt den skyddade personen i dennes bostad eller på dennes arbetsplats eller på annan plats som den personen besöker regelbundet, till exempel en bostad som tillhör nära släktingar eller den skola eller utbildningsanstalt som personens barn går i. Oavsett om platsen i fråga eller omfattningen av området som skyddsåtgärden omfattar beskrivs i skyddsåtgärden med en eller flera specifika adresser, eller genom hänvisning till ett avgränsat område som den person som är orsak till fara inte får närma sig eller beträda (eller en kombination av de båda), avser erkännandet av den skyldighet som ålagts genom skyddsåtgärden det syfte som platsen har för den skyddade personen snarare än den specifika adressen.
- (20) Mot bakgrund av ovanstående och förutsatt att skyddsåtgärdens art och de väsentliga delarna i denna bibehålls, bör den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten tillåtas justera sakuppgifterna avseende skyddsåtgärden i de fall då detta är nödvändigt för att erkännandet av skyddsåtgärden ska kunna få praktisk effekt i den anmodade medlemsstaten. Sakuppgifter innefattar adressen, platsen eller det minimiavstånd som den person som är orsak till fara måste iakttas till den skyddade personen, adressen eller platsen. Skyddsåtgärdens art och civilrättsliga karaktär får dock inte påverkas genom en sådan justering.
- (21) I syfte att underlätta en eventuell justering av skyddsåtgärden, bör intyget ange om den adress som anges i skyddsåtgärden är en bostad, arbetsplats eller en plats som den skyddade personen besöker regelbundet. Dessutom bör intyget också, i tillämpliga fall, innehålla uppgift om det avgränsade område (ungefärlig radie från den specifika adressen) inom vilket den skyldighet som genom skyddsåtgärden åläggs den person som är orsak till fara gäller.
- (22) För att underlätta fri rörlighet av skyddsåtgärder i unionen bör det i denna förordning införas en enhetlig mall för intyg och föreskrivas att ett flerspråkigt standardformulär ska upprättas för detta ändamål. Den utfärdande myndigheten bör på begäran av den skyddade personen utfärda intyget.
- (23) Fria textfält i det flerspråkiga standardformuläret för intyget bör vara så begränsade som möjligt, så att översättningar eller translittereringar i de flesta fall kan tillhandahållas utan kostnader för den skyddade personen genom att standardformuläret används på berört språk. Eventuella kostnader för nödvändig översättning utöver
- texten i det flerspråkiga standardformuläret ska fördelas i enlighet med vad som föreskrivs i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.
- (24) Om ett intyg innehåller fritext bör den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten avgöra om översättning eller translitterering behövs. Detta bör dock inte utesluta att den skyddade personen eller den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten på eget initiativ tillhandahåller en översättning eller translitterering.
- (25) För att säkerställa möjligheten för den person som är orsak till fara att tillvarata sina rättigheter, i de fall då skyddsåtgärden meddelats i partens uteråd eller i ett förfarande där personen inte underrättas på förhand ("ex parte-förfarande"), bör det endast vara möjligt att utfärda intyget om den personen har haft möjlighet att föra talan mot skyddsåtgärden. För att undvika att åtgärderna kringgås och med beaktande av den brådskande natur som vanligen kännetecknar fall som kräver skyddsåtgärder, bör det emellertid inte fordras att tidsperioden för att föra talan har löpt ut innan ett intyg kan utfärdas. Intyget bör utfärdas så fort som skyddsåtgärden blivit verkställbar i ursprungsmedlemsstaten.
- (26) Med beaktande av målen beträffande enkelhet och skyndsamtighet föreskrivs i denna förordning enkla och snabba metoder som ska användas i syfte att underrätta den person som är orsak till fara om etapperna i förfarandet. Dessa specifika metoder för underrättelse bör inte gälla annat än vid tillämpning av denna förordning med hänsyn till att dess innehåll är av särskild karaktär, bör inte tjäna som prejudikat för andra instrument på privaträttsens område och bör inte inverka på en medlemsstats eventuella skyldigheter i fråga om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civilrättslig natur till följd av ett bilateralt eller multilateralt avtal som ingåtts mellan den medlemsstaten och ett tredjeland.
- (27) När den person som är orsak till fara underrättas om intyget, och vid justering av sakuppgifter avseende en skyddsåtgärd i den anmodade medlemsstaten, bör vederbörlig hänsyn tas till den skyddade personens intresse av att inte få sina kontaktuppgifter eller information om var han eller hon befinner sig röjda. Sådana uppgifter bör inte röjas för den person som är orsak till fara såvida inte sådant röjande är nödvändigt för att skyddsåtgärden ska kunna efterlevas eller verkställas.
- (28) Utfärdandet av intyget bör inte kunna överklagas.

- (29) Intyget bör rättas när det på grund av ett uppenbart fel eller en uppenbar oriktighet (t.ex. ett skrivfel eller ett fel vid transkription eller avskrift) inte korrekt återger skyddsåtgärden, eller bör återkallas när det är uppenbart att det beviljades felaktigt, t.ex. när det användes för en åtgärd som inte omfattas av denna förordning eller när det har utfärdats i strid med kraven för utfärdande.
- (30) Den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten bör, på begäran, hjälpa den skyddade personen att få information om inför vilka myndigheter i den anmodade medlemsstaten skyddsåtgärden ska återopas eller verkställigheten sökas.
- (31) För att rättskipningen ska fungera väl bör man undvika att inbördes oförenliga avgöranden fattas i olika medlemsstater. Därför bör det i denna förordning föreskrivas en grund för att vägra erkännande eller verkställighet av skyddsåtgärden när skyddsåtgärden är oförenlig med en dom som har meddelats eller erkänts i den anmodade medlemsstaten.
- (32) Under exceptionella omständigheter kan det vara motiverat att domstolarna i den anmodade medlemsstaten har möjlighet att vägra erkänna eller verkställa en skyddsåtgärd om tillämpningen av skyddsåtgärden skulle vara uppenbart oförenlig med grunderna för den medlemsstatens rättsordning. Domstolarna bör dock inte ha möjlighet att tillämpa detta undantag med hänvisning till grunderna för rättsordningen i syfte att vägra erkänna eller verkställa en skyddsåtgärd om det skulle vara oförenligt med de rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21.
- (33) Om skyddsåtgärden skjuts upp eller upphävs, eller om intyget återkallas i ursprungsmedlemsstaten, bör de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten, när det relevanta intyget lämnas in, skjuta upp eller upphäva verkan av erkännandet och i tillämpliga fall verkställigheten av skyddsåtgärden
- (34) En skyddad person bör ha faktisk möjlighet till rättslig prövning i andra medlemsstater. För att säkerställa sådan faktisk möjlighet i förfaranden som omfattas av denna förordning ska rättshjälp tillhandahållas i enlighet med rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister ⁽¹⁾.
- (35) För att underlätta tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna åläggas att inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG ⁽²⁾ lämna vissa upplysningar om sina nationella regler och förfaranden rörande civilrättsliga skyddsåtgärder. Den information som medlemsstaterna lämnar bör göras tillgänglig genom den europeiska e-juridikportalen.
- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande och senare ändringar av de formulär som avses i denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (37) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter om fastställande och senare ändringar av de formulär som avses i denna förordning.
- (38) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen strävar efter att garantera rätten till försvar och en opartisk domstol enligt artiklarna 47 och 48 i denna. Denna förordning bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (39) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa regler för en enkel och snabb mekanism för erkännande av skyddsåtgärder som har meddelats i en medlemsstat i civilrättsliga frågor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (40) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.2003, s. 41.

⁽²⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (41) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (42) Europeiska datatillsynsmannen avgav ett yttrande den 17 oktober 2011 ⁽¹⁾ baserat på artikel 41.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer regler för en enkel och snabb mekanism för erkännande av skyddsåtgärder som har meddelats i en medlemsstat i civilrättsliga frågor.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor som meddelats av en utfärdande myndighet i den mening som avses i artikel 3.4.
2. Denna förordning ska gälla gränsöverskridande fall. Med avseende på tillämpningen av denna förordning ska ett fall anses vara gränsöverskridande när erkännande av en skyddsåtgärd som meddelats i en medlemsstat begärs i en annan medlemsstat.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på skyddsåtgärder som omfattas av förordning (EG) nr 2201/2003.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *skyddsåtgärd*: ett beslut, oavsett beteckning, som har meddelats av den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning och som åläg-

ger en person som är orsak till fara en eller flera av följande skyldigheter i avsikt att skydda en annan person när den senare personens fysiska eller psykiska integritet kan vara utsatt för fara:

- a) Förbud mot eller föreskrift avseende beträdande av den plats där den skyddade personen bor, arbetar, regelbundet besöker eller vistas.
 - b) Förbud mot eller föreskrift avseende alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, elektronisk eller vanlig post, fax eller på något annat sätt.
 - c) Förbud mot eller föreskrift avseende att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.
2. *skyddad person*: den fysiska person som är föremål för det skydd som ges enligt en skyddsåtgärd.
 3. *person som är orsak till fara*: den fysiska person som ålagts en eller flera av de skyldigheter som avses i led 1.
 4. *utfärdande myndighet*: varje rättslig myndighet, eller varje annan myndighet som i en medlemsstat getts behörighet i frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, under förutsättning att en sådan annan myndighet erbjuder parterna garantier i fråga om opartiskhet och att dess beslut avseende skyddsåtgärder kan, i enlighet med lagen i medlemsstaten där den är verksam, bli föremål för överprövning av en rättslig myndighet och att de har liknande giltighet och verkan som ett beslut av en rättslig myndighet i samma fråga.
 5. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där skyddsåtgärden har meddelats.
 6. *anmodad medlemsstat*: den medlemsstat där erkännande och, i tillämpliga fall, verkställighet av skyddsåtgärden begärs.

KAPITEL II

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET AV SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 4

Erkännande och verkställighet

1. En skyddsåtgärd som en medlemsstat meddelat ska erkännas i övriga medlemsstater utan att något särskilt förfarande behöver användas och ska vara verkställbar utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring.

⁽¹⁾ EUT C 35, 9.2.2012, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. En skyddad person som i den anmodade medlemsstaten vill åberopa en skyddsåtgärd som ursprungsmedlemsstaten meddelat ska tillhandahålla den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten

- a) en kopia av skyddsåtgärden som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att fastställa dess äkthet,
- b) det intyg som utfärdats i ursprungsmedlemsstaten enligt artikel 5, och
- c) vid behov, en translitterering och/eller en översättning av intyget enligt artikel 16.

3. Intygets rättsverkningar ska inte gå utöver vad som följer av skyddsåtgärdens verkställbarhet.

4. Oavsett om skyddsåtgärden har en längre varaktighet ska verkan av ett erkännande enligt punkt 1 begränsas till en period på tolv månader, från och med utfärdandet av intyget.

5. Förfarandet för verkställighet av skyddsåtgärder ska regleras av den anmodade medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 5

Intyg

1. Den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska på begäran av den skyddade personen utfärda intyget genom att använda det flerspråkiga standardformulär som upprättats i enlighet med artikel 19 och som innehåller den information som föreskrivs i artikel 7.

2. Utfärdandet av intyget ska inte kunna överklagas.

3. På begäran av den skyddade personen ska den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten förse den skyddade personen med en translitterering och/eller översättning av intyget med hjälp av det flerspråkiga standardformulär som upprättats i enlighet med artikel 19.

Artikel 6

Villkor för utfärdande av intyget

1. Intyget får endast utfärdas om den person som är orsak till fara har underrättats om skyddsåtgärden i enlighet med ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

2. Om en skyddsåtgärd har meddelats i en parts utvevar, får ett intyg utfärdas endast om den person som är orsak till fara har delgivits stämningensansökan eller motsvarande handling eller, om tillämpligt, på annat sätt har informerats i enlighet med ursprungsmedlemsstatens lagstiftning om att förfarandet inletts i tillräckligt god tid och på lämpligt sätt för att vederbörande ska kunna förbereda sin talan.

3. Om en skyddsåtgärd meddelats i ett förfarande som inte föreskriver att den person som är orsak till fara ska underrättas på förhand om förfarandet ("ex parte-förfarande") får intyget endast utfärdas om den personen hade rätt att överklaga skyddsåtgärden enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

Artikel 7

Intygets innehåll

Intyget ska innehålla följande uppgifter:

- a) Den utfärdande myndighetens namn och adress samt kontaktuppgifter.
- b) Ärendenummer.
- c) Datum för utfärdande av intyget.
- d) Uppgifter om den skyddade personen: namn, födelsedatum och födelseort, om denna uppgift är tillgänglig, och den adress som ska användas för underrättelse, som ska föregås av en väl synlig varning att den adressen kan komma att röjas för den person som är orsak till fara.
- e) Uppgifter om den person som är orsak till fara; namn, födelsedatum och födelseort, om denna uppgift är tillgänglig, och den adress som ska användas för underrättelse.
- f) Alla nödvändiga uppgifter för verkställigheten av skyddsåtgärden, inklusive, i tillämpliga fall, typen av åtgärd och den skyldighet som genom denna åläggs den person som är orsak till fara samt angivande av funktionen för den plats och/eller det avgränsade område som denna person åläggs förbud att närma sig eller beträda.
- g) Skyddsåtgärdens varaktighet.

h) Varaktigheten för erkännandets verkan enligt artikel 4.4.

- i) En förklaring om att de krav som föreskrivs i artikel 6 har uppfyllts.
- j) Information om de rättigheterna som tillerkänns enligt artiklarna 9 och 13.
- k) I hänvisningssyfte, den fullständiga titeln på denna förordning.

Artikel 8

Underrättelse om intyget till den person som är orsak till fara

1. Den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska underrätta den person som är orsak till fara om intyget, och om den omständigheten att utfärdandet av intyget resulterar i erkännande och, i tillämpliga fall, verkställighet av skyddsåtgärden i samtliga medlemsstater enligt artikel 4.

2. Om den person som är orsak till fara bor i ursprungsmedlemsstaten ska underrättelsen ske i enlighet med den medlemsstatens lag. Om den person som är orsak till fara bor i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten eller i ett tredjeland, ska underrättelsen ske genom rekommenderat brev med mottagningsbevis eller motsvarande.

Situationer där adressen till den person som är orsak till fara är okänd eller där denna person vägrar att motta underrättelsen ska regleras av ursprungsmedlemsstatens lag.

3. Var den skyddade personen befinner sig eller andra kontaktuppgifter för denna person ska inte röjas för den person som är orsak till fara såvida inte röjandet är nödvändigt för efterlevnaden eller verkställigheten av skyddsåtgärden.

Artikel 9

Rättelse eller återkallelse av intyget

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 och på begäran av den skyddade personen eller den person som är orsak till fara till den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten eller på den myndighetens eget initiativ ska intyget

- a) rättas när det på grund av ett skrivfel föreligger en brist på överensstämmelse mellan skyddsåtgärden och intyget, eller

- b) återkallas, när det är uppenbart att intyget beviljades felaktigt med beaktande av de krav som föreskrivs i artikel 6 och tillämpningsområdet för denna förordning.

2. Förfarandet, inbegripet ett eventuellt överklagande, när det gäller rättelse eller återkallelse av intyget ska regleras av ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

Artikel 10

Stöd till den skyddade personen

På begäran av den skyddade personen ska den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten bistå den personen med att få information som gjorts tillgänglig i enlighet med artiklarna 17 och 18 om inför vilka myndigheter i den anmodade medlemsstaten skyddsåtgärden ska åberopas eller verkställighet begäras.

Artikel 11

Justering av skyddsåtgärden

1. Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten ska, i den utsträckning det är nödvändigt, justera sakuppgifterna avseende skyddsåtgärden för att skyddsåtgärden ska kunna få effekt i denna medlemsstat.

2. Förfarandet för justering av skyddsåtgärden ska regleras av den anmodade medlemsstatens lagstiftning.

3. Den person som är orsak till fara ska underrättas om justeringen av skyddsåtgärden.

4. Om den person som är orsak till fara bor i den anmodade medlemsstaten, ska underrättelsen ske i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning. Om den person som är orsak till fara bor i en annan medlemsstat än den anmodade medlemsstaten eller i ett tredjeland, ska underrättelsen ske genom rekommenderat brev med mottagningsbevis eller motsvarande.

Situationer där adressen till den person som är orsak till fara är okänd eller där denna person vägrar att motta underrättelsen ska regleras av den anmodade medlemsstatens lagstiftning.

5. Den skyddade personen eller den person som är orsak till fara får överklaga justeringen av skyddsåtgärden. Förfarandet för överklagande ska regleras av den anmodade medlemsstatens lagstiftning. Ett överklagande ska emellertid inte ha någon suspensiv verkan.

*Artikel 12***Ingen omprövning i sak**

En skyddsåtgärd som har meddelats i ursprungsmedlemsstaten får aldrig omprövas i sak i den anmodade medlemsstaten.

*Artikel 13***Vägran av erkännande eller verkställighet**

1. Erkännande och, i tillämpliga fall, verkställighet av skyddsåtgärden ska vägras, efter ansökan från den person som är orsak till fara, i den mån ett sådant erkännande

- a) uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen i den anmodade medlemsstaten, eller
- b) är oförenligt med en dom som har meddelats eller erkänts i den anmodade medlemsstaten.

2. Ansökan om att erkännandet eller verkställigheten ska vägras ska göras vid den domstol i den anmodade medlemsstaten som den medlemsstaten anmält till kommissionen i enlighet med artikel 18.1 a iv.

3. Erkännandet av skyddsåtgärden får inte vägras på grund av att den anmodade medlemsstatens lagstiftning inte tillåter en sådan åtgärd på grundval av samma omständigheter.

*Artikel 14***Uppskjutande eller upphävande av erkännande eller verkställighet**

1. Om skyddsåtgärden skjuts upp eller upphävs i ursprungsmedlemsstaten eller dess verkställbarhet skjuts upp eller begränsas eller om intyget återkallas i enlighet med artikel 9.1 b, ska den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten på begäran av den skyddade personen eller den person som orsakar fara utfärda ett intyg som anger detta uppskjutande, denna begränsning eller detta upphävande genom att använda det flerspråkiga standardformulär som upprättats i enlighet med artikel 19.

2. Efter det att den skyddade personen eller den person som orsakar fara har lämnat in intyget utfärdat i enlighet med punkt 1, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten skjuta upp eller upphäva verkan av erkännandet och i tillämpliga fall verkställigheten av skyddsåtgärden.

KAPITEL III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 15***Legalisering och andra liknande formaliteter**

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas med avseende på handlingar som utfärdats i en medlemsstat inom ramen för denna förordning.

*Artikel 16***Translitterering eller översättning**

1. Alla translittereringar eller översättningar som krävs enligt denna förordning ska vara till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade medlemsstaten, eller till något annat officiellt språk vid unionens institutioner som den medlemsstaten har angett att den kan godta.

2. Med förbehåll för vad som föreskrivs i artikel 5.3 ska översättningar enligt denna förordning göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

*Artikel 17***Information som görs tillgänglig för allmänheten**

Medlemsstaterna ska inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades genom beslut 2001/470/EG, och i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en beskrivning av de nationella regler och förfaranden som rör skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor, inklusive vilken typ av myndigheter som är behöriga på de områden som omfattas av denna förordning.

Medlemsstaterna ska löpande uppdatera den informationen.

*Artikel 18***Överföring av information från medlemsstaterna**

1. Senast den 11 juli 2014 ska medlemsstaterna överlämna följande information till kommissionen:

- a) Vilken typ av myndigheter som är behöriga på de områden som omfattas av denna förordning och, i förekommande fall, ange
 - i) vilka myndigheter som är behöriga att meddela skyddsåtgärder och utfärda intyg i enlighet med artikel 5,
 - ii) de myndigheter inför vilka en skyddsåtgärd som meddelats i en annan medlemsstat ska åberopas och/eller som är behöriga att verkställa en sådan åtgärd,

- iii) vilka myndigheter som är behöriga att justera skyddsåtgärder i enlighet med artikel 11.1,
- iv) till vilka domstolar en ansökan om att vägra erkännande och, i förekommande fall, verkställighet ska lämnas in i enlighet med artikel 13.
- b) Vilket eller vilka språk som godtas för de översättningar som avses i artikel 16.1.
2. Kommissionen ska göra den information som avses i punkt 1 tillgänglig för allmänheten på lämpligt sätt, särskilt via webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 19

Fastställande och senare ändringar av formulären

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande och senare ändringar av de formulär som avses i artiklarna 5 och 14. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.

Artikel 20

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 12 juni 2013.

På Europaparlaments vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 21

Översyn

Senast den 11 januari 2020 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av förordningen för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 11 januari 2015.

Denna förordning ska gälla för skyddsåtgärder som meddelats den 11 januari 2015 eller senare, oberoende av när förfarandet har inletts.

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande